

عنوان مقاله:

ارزیابی آموزش و ارزشیابی مجازی در زمان کرونا (مطالعه موردی: مدارس متوسطه اول در شهرستان بویین میاندشت)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی آینده نگری در روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مهدی احمدی قوهکی - دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید باهنر اصفهان، مرکز آموزش عالی دکتر سیدحسن آیت، دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی- گرایش آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش ارزیابی آموزش و ارزشیابی مجازی در زمان کرونا است. با بهره گیری از روش تحقیق آمیخته اکتشافی (کیفی - کمی)، انجام گرفته است. از طریق مصاحبه با ۱۵ معلم و ۷ مدیر با تجربه و توزیع پرسشنامه بین ۵۰ نفر از معلمان مقطع متوسطه اول داده های کیفی و کمی جمع آوری گردید. شیوه جمع آوری و تجزیه و تحلیل داده ها در بخش کیفی با استفاده از روش کدگذاری اشتراوس و کوربین، شامل سه مرحله (باز، محوری و انتخابی) انجام شد. در بخش کمی نیز پس از گردآوری داده ها با پرسشنامه تدریس فعال (رجبی، فهیمه، ۱۳۸۵) که روایی این پرسشنامه توسط اساتید دانشگاه تایید و همچنین پایایی آن از طریق آلفای کرونباخ بالای ۸۵ ذکر شده است، برای تحلیل آنها از نرم افزار spss ۲۰ در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی، توزیع فراوانی، درصد و آزمون t تک نمونه ای استفاده شده است. در نتیجه پژوهش کیفیت تدریس نسبت به زمان حضوری کاهش یافته است، رضایت معلمان از تدریس خود پایین، میزان وقت گذاری آنها بیشتر از زمان حضوری، رضایت مدیران از معلمان متوسط، عدالت آموزشی پایین، توجه به ارزشیابی مستمر بالا ارزیابی میشود سطح سوالات آسان تر و اعتبار ارزشیابی مجازی از نظر معلمان پایین تر است

کلمات کلیدی:

"آموزش مجازی"، "ارزشیابی مجازی"، "ابزار های آموزش مجازی"، "تدریس مجازی"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1484774>

